

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙

ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ โดยหลักการเพื่อปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติและลงมติเห็นควรประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๓๓ ก วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ หน้า ๑๐

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่เป็นอิสระและมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๘ หมวด มีบทบัญญัติ ๙๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. สถานะ การดำเนินการ และส่วนงานของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่ใช่วิสัยวิสัยกิจการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น (มาตรา ๕) โดยมีมหาวิทยาลัยมีวัตถุประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญา เพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ มีพันธกิจต่อสังคมในการจัดการศึกษา ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการ และทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม รวมถึงการสืบสวน และสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ด้วยวิทยาการความรู้ด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์สุขภาพและวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี (มาตรา ๗)

สำหรับส่วนงานของมหาวิทยาลัยกำหนดให้อาจแบ่งส่วนงานออกเป็นสำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำนักงาน คณะ สถาบัน สำนัก และมหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักงาน คณะ สถาบันหรือสำนัก ก็ได้ (มาตรา ๙)

ในส่วนของการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบหรืออาจจัดการศึกษาและดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศหรือต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย (มาตรา ๑๔)

๒. การบริหารและองค์กรทางการบริหารของมหาวิทยาลัย

๑) กำหนดให้มีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรทางการบริหาร ซึ่งมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยและองค์กรต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย (มาตรา ๒๐) โดยนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีก ส่วนกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งมาจากกรรมการสภาวิชาการรองอธิการบดี หัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ และคณาจารย์ประจำให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับเลือกใหม่อีกได้ (มาตรา ๒๒) โดยในส่วนของอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยนั้น นอกจากจะมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยแล้ว ให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย รวมถึงการออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย (มาตรา ๒๓)

๒) กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยอธิการบดี เป็นประธานกรรมการและกรรมการอื่น โดยองค์ประกอบ จำนวน หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา อำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (มาตรา ๒๕)

๓) กำหนดให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ อำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (มาตรา ๒๖)

๔) กำหนดให้มีสภาคณาจารย์และพนักงาน ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการ ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่อธิการบดีในการบริหารกิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัย ส่งเสริมจรรยาบรรณและความสามัคคีของคณาจารย์และผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย โดยจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘)

๕) กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด (มาตรา ๒๙) โดยอธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ (มาตรา ๓๑) ในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเป็นผู้รักษาการแทน (มาตรา ๓๕)

๖) กำหนดให้แต่ละคณะหรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของส่วนงานนั้น และจะให้ มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดก็ได้ โดยคณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ รวมทั้งกำหนดให้มีคณะกรรมการประจำส่วนงานนั้นด้วย (มาตรา ๓๙ และมาตรา ๓๘)

๗) กำหนดให้สถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบันหรือสำนักที่ไม่ได้จัดการเรียนการสอน มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของส่วนงานนั้น และจะให้ มีรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงานตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดก็ได้ รวมทั้งกำหนดให้มีคณะกรรมการประจำส่วนงานนั้นด้วย (มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐)

๘) กำหนดให้ในสำนักงานสภามหาวิทยาลัยหรือสำนักงาน มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของส่วนงานนั้น (มาตรา ๔๑)

๓. การประกันคุณภาพและการประเมิน

กำหนดให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖) และให้สภาวิชาการจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอนและการวัดผลตามหลักสูตร (มาตรา ๔๗) รวมทั้งกำหนดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดี หัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ และผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (มาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙)

๔. การบัญชีและการตรวจสอบ

กำหนดให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาระบบบัญชีของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ (มาตรา ๕๐) และให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี (มาตรา ๕๑) โดยให้ผู้สอบบัญชีรายงานผลการสอบบัญชีต่อสภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อสภามหาวิทยาลัยจะได้เสนอต่อรัฐมนตรี (มาตรา ๕๔)

๕. การกำกับและดูแล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี (มาตรา ๕๖) และในการที่มหาวิทยาลัยจะเสนอเรื่องใดไปยังคณะรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้เสนอ (มาตรา ๕๗)

๖. ตำแหน่งทางวิชาการ

กำหนดให้มีตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์และอาจารย์เป็นตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้ (มาตรา ๕๘) นอกจากนี้ยังกำหนดให้มีตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ โดยคุณสมบัติหลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งดังกล่าวให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑) ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นคำนำหน้านาม เพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป (มาตรา ๖๒)

๗. วุฒิการศึกษา ครุวิทยฐานะ เครื่องแบบ ตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์

กำหนดให้ปริญญาของมหาวิทยาลัยมีสามชั้น คือ ปริญญาเอก ปริญญาโท และปริญญาตรี (มาตรา ๖๔) โดยมหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงอื่น และสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ (มาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๗)

นอกจากอำนาจเกี่ยวกับวุฒิการศึกษาแล้ว มหาวิทยาลัยมีอำนาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือ
 เชี่ยวชาญฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะ กำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ
 และกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ (มาตรา ๖๙
 และมาตรา ๗๐)

๘. บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการใช้ครูวิทยฐานะ เชี่ยวชาญฐานะ ครูประจำตำแหน่ง
 เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และการแสดงวุฒิการศึกษา
 โดยไม่มีสิทธิ (มาตรา ๗๒) การปลอม หรือทำเลียนแบบ ซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
 หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย หรือใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของ
 มหาวิทยาลัยโดยไม่ได้รับอนุญาต (มาตรา ๗๓)

๙. บทเฉพาะกาล

๑) กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณ และรายได้ของ
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาเป็นของ
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๗๔)

๒) กำหนดให้นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย
 ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่
 พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๗๕)

๓) กำหนดให้ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการและกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ
 ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๔๑ ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภาคณาจารย์และ
 พนักงาน และกรรมการสภาคณาจารย์และพนักงานจนกว่าจะมีสภาคณาจารย์และพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้
 (มาตรา ๗๖)

๔) กำหนดรองรับให้ส่วนราชการในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามพระราชบัญญัติ
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๔๑ และส่วนงานภายในที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้น
 ในมหาวิทยาลัย เป็นส่วนงานของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อนจนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัยจัดตั้งส่วนงานใหม่
 (มาตรา ๗๘) กำหนดรองรับคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการ
 ประจำสถาบัน คณะกรรมการประจำสำนัก คณะกรรมการประจำวิทยาลัย คณะกรรมการประจำศูนย์ หรือ
 คณะกรรมการประจำส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และคณะกรรมการประจำส่วนงาน
 ภายในที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้น ให้ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีคณะกรรมการประจำคณะ
 คณะกรรมการประจำสถาบัน คณะกรรมการประจำสำนัก หรือคณะกรรมการประจำส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น
 ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน หรือสำนัก ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘๐)

๕) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารของมหาวิทยาลัยดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ
 และกำหนดการแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยไว้ นอกจากนี้ ได้กำหนดให้นับรวม
 วาระการดำรงตำแหน่งบริหารตามพระราชบัญญัติเดิมเป็นวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย
 (มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ และมาตรา ๘๑)

๖) กำหนดรองรับผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไป (มาตรา ๘๓) และรองรับสิทธิ
 ในการเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใด รวมทั้งสิทธิ
 ในการเลื่อนตำแหน่งมิให้เสียไปเพราะเหตุโอนมาหรือเปลี่ยนสถานภาพหรือไม่เปลี่ยนสถานภาพ (มาตรา ๘๘)

๗) กำหนดรองรับกรณีของบุคลากรของมหาวิทยาลัย กล่าวคือ กำหนดให้โอนข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาเป็นข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘๔) และรองรับการเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยเมื่อมีการแสดงเจตนาตามระยะเวลาที่กำหนด โดยมีกำหนดเวลาสามช่วงคือ ช่วงแรกภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการบรรจุทันที ช่วงที่สองหลังจากหนึ่งปีแต่ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีการประเมินว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดโดยไม่ต้องทดลองปฏิบัติงาน ช่วงที่สามหลังจากสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากมหาวิทยาลัยเห็นว่าการรับบุคคลนั้นเข้าทำงานจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและมีอัตราที่จะบรรจุทำงานได้เมื่อมีการประเมินว่ามีความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดโดยไม่ต้องทดลองปฏิบัติงาน (มาตรา ๘๕)

๘) กำหนดให้ข้าราชการซึ่งได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่ง และให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง (มาตรา ๘๗)

๙) กำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะกิจคณะหนึ่ง ทำหน้าที่ให้ความเห็นและกำหนดแนวปฏิบัติในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามบทเฉพาะกาล โดยให้ปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าการปฏิบัติตามบทเฉพาะกาลได้ดำเนินการจนเสร็จสิ้นแล้ว (มาตรา ๙๐)

๑๐) กำหนดให้มหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรวง ประกาศ ทบวงมหาวิทยาลัย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๙๑)

นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกต / จัดทำ